EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 4.6.2025
COM(2025) 220 final

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Itävallan talous-, sosiaali-, työllisyys-, rakenne- ja finanssipolitiikasta

{SWD(2025) 220 final}

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Itävallan talous-, sosiaali-, työllisyys-, rakenne- ja finanssipolitiikasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon talouspolitiikan tuloksellisesta yhteensovittamisesta ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1263[1] ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

Yleisiä näkökohtia

(1) Asetuksessa (EU) 2024/1263, joka tuli voimaan 30 päivänä huhtikuuta 2024, täsmennetään tavoitteet talouden ohjausjärjestelmälle, jolla pyritään edistämään tervettä ja kestävää julkista taloutta, kestävää ja osallistavaa kasvua sekä resilienssiä uudistusten ja investointien avulla sekä ehkäisemään liiallisia julkisen talouden alijäämiä. Asetuksessa säädetään, että neuvosto ja komissio suorittavat talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä monenvälistä seurantaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, tavoitteiden ja vaatimusten mukaisesti. Eurooppalaiseen ohjausjaksoon sisältyy erityisesti maakohtaisten suositusten laatiminen ja niiden noudattamisen valvonta. Asetuksella edistetään myös kansallista sitoutumista finanssipolitiikkaan, painotetaan keskipitkää aikaväliä sekä parannetaan noudattamisen valvonnan vaikuttavuutta ja johdonmukaisuutta. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava neuvostolle ja komissiolle kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma, joka sisältää sen finanssipolitiikkaa, uudistuksia ja investointeja koskevat sitoumukset neljäksi tai viideksi vuodeksi jäsenvaltion vaalikauden kestosta riippuen. Näihin suunnitelmiin sisältyvien nettomenopolkujen[2] on täytettävä asetuksen vaatimukset,

[1] EUVL L 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

[2] Nettomenot sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) 2024/1263 2 artiklan 2 alakohdassa: ’nettomenoilla’ tarkoitetaan julkisia menoja ilman i) korkomenoja, ii) harkinnanvaraisia tulopuolen

joita ovat vaatimus saada julkinen velka sopeutuskauden päättymiseen mennessä uskottavalle lasku-uralle tai pitää se tällaisella uralla taikka saada se pysymään maltillisella tasolla alle 60 prosentissa suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) ja vaatimus saada julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen supistumaan alle perussopimuksessa asetetun 3 prosentin viitearvon ja/tai pysymään sen alapuolella keskipitkällä aikavälillä. Jos jäsenvaltio sitoutuu toteuttamaan asianmukaisen uudistusten ja investointien kokonaisuuden asetuksessa säädettyjä kriteerejä noudattaen, sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241[3], jolla perustettiin elpymis- ja palautumistukiväline, tuli voimaan 19 päivänä helmikuuta 2021. Elpymis- ja palautumistukivälineestä tarjotaan jäsenvaltioille uudistusten ja investointien toteuttamiseen rahoitustukea, jossa on kyse unionin rahoittamasta finanssipoliittisesta elvytyksestä. Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti tukivälineellä edistetään talouden ja yhteiskunnan elpymistä ja kestävien uudistusten ja investointien toteuttamista. Tarkoituksena on erityisesti vihreän ja digitaalisen siirtymän tukeminen sekä jäsenvaltioiden talouksien häiriönsietokyvyn vahvistaminen. Tukiväline auttaa myös vahvistamaan julkista taloutta ja vauhdittamaan kasvua ja työpaikkojen luomista keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, parantamaan unionin alueellista yhteenkuuluvuutta ja tukemaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanon jatkamista.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/435[4], jäljempänä ’REPowerEU-asetus’, joka annettiin 27 päivänä helmikuuta 2023, pyritään poistamaan asteittain unionin riippuvuus Venäjältä tuotavista fossiilisista polttoaineista. Tällä tavoin edistetään energiaturvallisuutta ja monipuolistetaan unionin energiahuoltoa sekä lisätään samalla uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa, energian varastointikapasiteettia ja energiatehokkuutta. Itävalta on lisännyt kansalliseen elpymis- ja palautumissuunnitelmaansa uuden REPowerEU-luvun voidakseen rahoittaa keskeisiä uudistuksia ja investointeja, jotka edistävät REPowerEU-tavoitteiden saavuttamista.

(4) Itävalta toimitti 30 päivänä huhtikuuta 2021 komissiolle asetuksen (EU) 2021/241 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti kansallisen elpymis- ja palautumissuunnitelmansa. Komissio arvioi kyseisen asetuksen 19 artiklan mukaisesti elpymis- ja palautumissuunnitelman merkityksellisyyttä, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja johdonmukaisuutta kyseisen asetuksen liitteessä V esitettyjä arviointia koskevia suuntaviivoja noudattaen. Neuvosto hyväksyi 13 päivänä heinäkuuta 2021 täytäntöönpanopäätöksen Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn

---

toimenpiteitä, iii) unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka katetaan täysin unionin rahastoista saatavilla tuloilla, iv) unionin rahoituksen piiriin kuuluvien ohjelmien yhteisrahoituksesta johtuvia kansallisia menoja, v) työttömyysetuusmenojen suhdanteesta johtuvia osatekijöitä sekä vi) kertaluontoisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä.

[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

[4] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/435, annettu 27 päivänä helmikuuta 2023, asetuksen (EU) 2021/241 muuttamisesta elpymis- ja palautumissuunnitelmien REPowerEU-lukujen osalta sekä asetusten (EU) N:o 1303/2013, (EU) 2021/1060 ja (EU) 2021/1755 ja direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 63, 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa. eu/eli/reg/2023/435/oj).

arvion hyväksymisestä[5]. Suunnitelmaa muutettiin 9 päivänä marraskuuta 2023 asetuksen (EU) 2021/241 21 artiklan 1 kohdan nojalla siksi, että objektiivisten olosuhteiden vuoksi osaa elpymis- ja palautumissuunnitelmasta ei pystytä enää saavuttamaan, ja siksi, että siihen sisällytettiin REPowerEU-luku[6]. Rahoituserien maksamisen ehtona on asetuksen 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehty komission päätös siitä, että Itävalta on tyydyttävästi saavuttanut neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä asetetut asiaankuuluvat välitavoitteet ja tavoitteet. Tyydyttävä saavuttaminen edellyttää, että edeltävien samaa uudistusta tai investointia koskevien välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttaminen ei ole peruuntunut.

(5) Neuvosto antoi [päivämäärä] komission suosituksesta suosituksen Itävallan kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman hyväksymisestä[7]. Itävalta toimitti 13 päivänä toukokuuta 2025 keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelmansa. Suunnitelma on toimitettu asetuksen (EU) 2024/1263 11 artiklaa ja 36 artiklan 1 kohdan a alakohtaa noudattaen. Se kattaa vuodet 2025–2029, ja siinä esitetään julkisen talouden sopeutus seitsemäksi vuodeksi.

(6) Komissio antoi 26 päivänä marraskuuta 2024 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella vuodeksi 2025 varoitusmekanismia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Itävalta ei kuulu niihin jäsenvaltioihin, joista tarvitaan perusteellinen tarkastelu. Lisäksi komissio antoi suosituksen euroalueen talouspolitiikkaa koskevaksi neuvoston suositukseksi ja ehdotuksen vuoden 2025 yhteiseksi työllisyysraportiksi, jossa analysoidaan työllisyyspolitiikan suuntaviivojen ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden täytäntöönpanoa. Neuvosto hyväksyi suosituksen euroalueen talouspolitiikasta[8] 13 päivänä toukokuuta 2025 ja yhteisen työllisyysraportin 10 päivänä maaliskuuta 2025.

(7) Komissio julkaisi 29 päivänä tammikuuta 2025 kilpailukykykompassin. Kyseessä on strateginen kehys, jolla pyritään parantamaan EU:n maailmanlaajuista kilpailukykyä seuraavien viiden vuoden aikana. Siinä määritetään kolme välttämätöntä muutosta, joita kestävä talouskasvu edellyttää: i) innovointi, ii) vähähiilistäminen ja kilpailukyky ja iii) turvallisuus. Kuroakseen innovaatiokuilun umpeen EU pyrkii edistämään teollista innovointia, tukemaan startup-yritysten kasvua EU:n start-up- ja scale-up-strategian kaltaisilla aloitteilla ja edistämään tekoälyn ja kvanttilaskennan kaltaisten kehittyneiden teknologioiden käyttöönottoa. Vihreämmän talouden edistämiseksi komissio on laatinut kattavan kohtuuhintaista energiaa koskevan toimintasuunnitelman ja puhtaan teollisen kehityksen ohjelman. Niillä varmistetaan, että siirtyminen puhtaaseen energiaan säilyy kustannustehokkaana, tukee kilpailukykyä erityisesti energiaintensiivisillä toimialoilla ja edistää kasvua. Liiallisen riippuvuuden vähentämiseksi ja turvallisuuden lisäämiseksi unioni on sitoutunut vahvistamaan maailmanlaajuisia kauppakumppanuuksia, monipuolistamaan toimitusketjuja ja turvaamaan kriittisten raaka-aineiden ja puhtaiden energialähteiden saatavuuden. Näitä painopisteitä tuetaan horisontaalisilla tekijöillä, joita ovat sääntelyn

---

5 Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2021, Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn arvion hyväksymisestä (10159/2021).

6 Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 7 päivänä marraskuuta 2023, Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn arvion hyväksymisestä 13 päivänä heinäkuuta 2021 annetun täytäntöönpanopäätöksen muuttamisesta (14472/2023).

7 Neuvoston suositus [xxx] Itävallan keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman hyväksymisestä, EUVL...

8 Neuvoston suositus, annettu 13 päivänä toukokuuta 2025, euroalueen talouspolitiikasta (EUVL C, C/2025/2782, 22.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2782/oj).

yksinkertaistaminen, sisämarkkinoiden syventäminen, kilpailukyvyn rahoittaminen ja säästö- ja investointiunioni, osaamisen ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen sekä EU:n politiikkojen parempi koordinointi. Kilpailukykykompassi on sovitettu yhteen talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson kanssa. Näin varmistetaan, että jäsenvaltioiden talouspolitiikka on komission strategisten tavoitteiden mukaista, ja luodaan talouden ohjaamiseen yhtenäinen toimintamalli, jolla edistetään kestävää kasvua, innovointia ja resilienssiä kaikkialla unionissa.

(8) Vuonna 2025 talouspolitiikan koordinoinnin eurooppalainen ohjausjakso kehittyy edelleen elpymis- ja palautumistukivälineen täytäntöönpanon myötä. Se, että elpymis- ja palautumissuunnitelmat pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön, on edelleen olennaisen tärkeää eurooppalaisen ohjausjakson ensisijaisten politiikkatavoitteiden saavuttamisen kannalta, koska suunnitelmat auttavat vastaamaan tuloksellisesti kaikkiin viime vuosina annetuissa maakohtaisissa suosituksissa määritettyihin haasteisiin tai merkittävään osaan niistä. Nämä maakohtaiset suositukset ovat edelleen yhtä lailla tärkeitä arvioitaessa asetuksen (EU) 2021/241 21 artiklassa tarkoitettuja muutettuja elpymis- ja palautumissuunnitelmia.

(9) Vuoden 2025 maakohtaiset suositukset kattavat keskeiset talouspolitiikan haasteet, joihin ei ole vastattu riittävästi elpymis- ja palautumissuunnitelmiin sisältyvillä toimenpiteillä, ottaen huomioon vuosina 2019–2024 annetuissa maakohtaisissa suosituksissa määritetyt haasteet.

(10) Komissio julkaisi 4 päivänä kesäkuuta 2025 Itävaltaa koskevan maaraportin vuodelta 2025. Siinä arvioidaan Itävallan edistymistä maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja selvitetään, miten Itävalta on pannut elpymis- ja palautumissuunnitelman täytäntöön. Tämän analyysin perusteella maaraportissa määritetään polttavimmat haasteet, joita Itävallalla on edessään. Maaraportissa arvioidaan myös Itävallan edistymistä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanossa, työllisyyttä, osaamista ja köyhyyden vähentämistä koskevien unionin yleistavoitteiden saavuttamisessa sekä Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteisiin pääsemisessä.

Vuotuisen edistymisraportin arviointi

(11) Itävalta toimitti 13 päivänä toukokuuta 2025 keskipitkän aikavälin suunnitelman, jossa se sitoutui seuraaviin nettomenojen enimmäiskasvuprosentteihin: 2,6 prosenttia vuonna 2025, 2,2 prosenttia vuonna 2026, 2,2 prosenttia vuonna 2027, 2,0 prosenttia vuonna 2028 ja 2,3 prosenttia vuonna 2029. Vastaavat kumulatiiviset enimmäiskasvuprosentit vuoteen 2024 verrattuna ovat 2,6 prosenttia vuonna 2025, 4,8 prosenttia vuonna 2026, 7,2 prosenttia vuonna 2027, 9,4 prosenttia vuonna 2028 ja 11,9 prosenttia vuonna 2029. Itävalta toimitti 13 päivänä toukokuuta 2025 vuotuisen edistymisraporttinsa[9] asiaankuuluvista julkistalouden toteumatiedoista ja ennusteista sekä niiden uudistusten ja investointien täytäntöönpanosta, joilla vastataan eurooppalaisen ohjausjakson maakohtaisten suositusten yhteydessä määritettyihin keskeisiin haasteisiin. Vuotuisessa edistymisraportissa otetaan asetuksen (EU) 2021/241 27 artiklan mukaisesti huomioon myös Itävallan puolivuosittainen raportointi edistymisestä elpymis- ja palautumissuunnitelman täytäntöönpanossa.

[9] Vuonna 2025 toimitetut vuotuiset edistymisraportit ovat saatavilla osoitteessa https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

(12) Venäjän Ukrainaa vastaan käymä hyökkäyssota ja sen vaikutukset muodostavat Euroopan unionille eksistentiaalisen haasteen. Komissio on suosittanut vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisen kansallisen poikkeuslausekkeen koordinoitua aktivoimista, jotta voidaan tukea EU:n pyrkimyksiä lisätä puolustusmenoja nopeasti ja merkittävästi. Eurooppa-neuvosto pani tämän ehdotuksen tyytyväisenä merkille 6 päivänä maaliskuuta 2025.

(13) Eurostatin vahvistamien tietojen[10] perusteella Itävallan julkisen talouden alijäämä, joka vuonna 2023 oli 2,6 prosenttia suhteessa BKT:hen, kasvoi 4,7 prosenttiin vuonna 2024, ja julkinen velka, joka vuoden 2023 lopussa oli 78,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, kasvoi vuoden 2024 loppuun mennessä 81,8 prosenttiin. Komission laskelmien mukaan kehitys vastaa vuonna 2024 nettomenojen 8,7 prosentin kasvua. Komission estimaattien perusteella finanssipolitiikan viritys[11], johon sisältyvät sekä kansallisin että EU:n varoin rahoitetut menot, oli vuonna 2024 elvyttävä (2,3 % suhteessa BKT:hen). Komissio antoi 4 päivänä kesäkuuta 2025 SEUT-sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan nojalla laaditun kertomuksen[12]. Kertomuksessa arvioitiin Itävallan julkisen talouden tilannetta, sillä vuonna 2024 Itävallan julkisen talouden alijäämä ylitti 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen. Kertomuksessa todettiin, että kyseisen arvioinnin perusteella ja SEUT-sopimuksen 126 artiklan 4 kohdan nojalla annettu talous- ja rahoituskomitean lausunto huomioon ottaen komissio harkitsee ehdottavansa liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn aloittamista Itävallan osalta ehdottamalla neuvostolle, että se antaa 126 artiklan 6 kohdan nojalla päätöksen liiallisen alijäämän olemassaolosta.

(14) Vuotuisen edistymisraportin mukaan makrotalouden skenaariossa, johon Itävallan julkisen talouden kehitysarviot perustuvat, reaalisen BKT:n kasvun odotetaan vuonna 2025 olevan –0,3 prosenttia ja YKHI-inflaation 2,8 prosenttia vuonna 2025. Komission kevään 2025 talousennusteen mukaan reaalinen BKT supistuu 0,3 prosenttia vuonna 2025 ja kasvaa 1,0 prosenttia vuonna 2026 ja YKHI-inflaatio on 2,9 prosenttia vuonna 2025 ja 2,1 prosenttia vuonna 2026.

(15) Vuotuisessa edistymisraportissa julkisen talouden alijäämän odotetaan vuonna 2025 supistuvan 4,5 prosenttiin suhteessa BKT:hen ja julkisen talouden velan kasvavan vuoden 2025 loppuun mennessä 84,7 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Tämä kehitys vastaa vuonna 2025 nettomenojen 1,6 prosentin kasvua. Komission kevään 2025 talousennusteen mukaan vuoden 2025 julkisen talouden alijäämä on 4,4 prosenttia suhteessa BKT:hen. Alijäämän supistuminen vuonna 2025 johtuu pääasiassa vakauttamispaketin täytäntöönpanosta. Samaan aikaan julkista taloutta rasittaa edelleen merkittävästi menojen kasvu, joka johtuu julkisten sektorin palkkojen, eläkkeiden ja sosiaalimenojen indeksoinnista inflaatioon ja muista väestön ikääntymiseen liittyvistä menoista. Komission laskelmien mukaan kehitys vastaa nettomenojen 2,0 prosentin kasvua vuonna 2025. Komission estimaattien perusteella finanssipolitiikan virityksen, johon sisältyvät sekä kansallisin että EU:n varoin

[10] Eurostatin Euro-indikaattorit, 22.4.2025.

[11] Finanssipolitiikan virityksellä mitataan julkisen talouden perusrahoitusaseman vuotuista muutosta. Sillä pyritään arvioimaan sekä kansallisesti että EU:n talousarviosta rahoitettavan finanssipolitiikan talousvaikutusta. Finanssipolitiikan viritystä mitataan seuraavien erotuksena: i) keskipitkän aikavälin potentiaalinen kasvu ja ii) perusmenojen muutos. Perusmenoista vähennetään harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet, mutta niihin otetaan mukaan elpymis- ja palautumistukivälineen ei-takaisinmaksettavalla tuella (avustuksilla) ja muilla EU:n varoilla rahoitettavat menot.

[12] Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan nojalla laadittu komission kertomus, 4.6.2025, COM(2025)615 final.

rahoitetut menot, ennakoidaan olevan vuonna 2025 kiristävä (1,3 % suhteessa BKT:hen). Julkisen talouden velan odotetaan vuoden 2025 loppuun mennessä kasvavan 84,0 prosenttiin suhteessa BKT:hen.

(16) Komission kevään 2025 talousennusteen mukaan on odotettavissa, että elpymis- ja palautumistukivälineen tuella, jota ei makseta takaisin (avustuksilla), rahoitetaan vuonna 2025 julkisen talouden menoja määrä, joka on 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen, kun vuonna 2024 avustuksilla rahoitettujen menojen määrä oli 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen. Elpymis- ja palautumistukivälineen avustuksilla rahoitettavat menot mahdollistavat laadukkaat investoinnit ja tuottavuutta lisäävät uudistukset ilman suoraa vaikutusta Itävallan julkisen talouden rahoitusasemaan ja julkiseen velkaan.

(17) Itävallan julkiset puolustusmenot pysyivät vuosina 2021–2023 vakaina 0,6 prosentissa suhteessa BKT:hen[13]. Komission kevään 2025 talousennusteessa puolustusmenojen ennakoidaan olevan BKT:hen suhteutettuina 0,7 prosenttia vuonna 2024 ja 0,8 prosenttia vuonna 2025. Tämä merkitsee vuoteen 2021 verrattuna 0,2 prosenttiyksikön kasvua suhteessa BKT:hen.

(18) Komission kevään 2025 talousennusteessa Itävallan nettomenojen ennakoidaan kasvavan 2,0 prosenttia vuonna 2025. Komission kevään 2025 talousennusteessa Itävallan nettomenojen kasvun vuonna 2025 ennakoidaan alittavan enimmäiskasvuprosentin, johon Itävalta on sitoutunut suunnitelmassaan.

(19) Vuotuiseen edistymisraporttiin ei sisälly vuoden 2025 jälkeiseen aikaan ulottuvia kehitysarvioita julkisesta taloudesta. Komission kevään 2025 talousennusteen mukaan julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on vuonna 2026 ennusteen koontipäivänä tiedossa olevien politiikkatoimien perusteella 4,2 prosenttia. Tämä kehitys vastaa nettomenojen 2,3 prosentin kasvua vuonna 2026. Komission estimaattien perusteella finanssipolitiikan virityksen, johon sisältyvät sekä kansallisin että EU:n varoin rahoitetut menot, ennakoidaan olevan vuonna 2026 kiristävä (0,3 % suhteessa BKT:hen). Komissio ennakoi julkisen talouden velan kasvavan vuoden 2026 loppuun mennessä 85,8 prosenttiin suhteessa BKT:hen.

(20) Itävallan keskipitkän aikavälin suunnitelmassa täsmennetään sopeutuskauden pidentämisen perustana oleva uudistusten ja investointien kokonaisuus. Kokonaisuuteen kuuluu tämänhetkisiä ja paranneltuja elpymis- ja palautumissuunnitelman toimenpiteitä, kuten koulutuksen saatavuuden parantaminen (”Chancenbonus”), sekä lisäuudistuksia ja -investointeja, kuten todellisen eläkkeellesiirtymisiän nostaminen, täydennyskoulutusvapaan uudistaminen ja eläkeläisten terveydenhuoltomaksun korottaminen.

Keskeiset haasteet

(21) Itävalta kohtaa yhä suurempia väestön ikääntymiseen liittyviä paineita terveydenhuolto-, pitkäaikaishoito- ja eläkejärjestelmiensä rahoittamisessa. Maan suhteellisen alhaiset lakisääteiset ja todelliset eläkkeellesiirtymisiät johtavat korkeisiin eläkekustannuksiin, joiden ennustetaan nousevan korkeimmillaan 15 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuoteen 2030 mennessä ja laskevan sitten hieman. Aiemmista uudistuksista huolimatta Itävallan todellinen eläkkeellesiirtymisikä alittaa edelleen EU:n keskiarvon. Hiljattain toteutetut eläketoimenpiteet ovat olleet vaatimattomia erityisesti verrattuna elinajanodotteen kasvuun, eivätkä uudet suunnitelmat varhaisen

[13] Eurostat, julkiset menot julkisyhteisöjen tehtäväluokituksen (COFOG) mukaan.

eläkkeelle siirtymisen hillitsemiseksi auta kovin paljon todellisen eläkkeellesiirtymisiän nostamisessa. Väestön ikääntyminen rasittaa myös terveydenhuollon ja pitkäaikaishoidon rahoitusta. Terveydenhuoltomenojen odotetaan kasvavan vuodesta 2024, jolloin ne olivat 7,8 prosenttia suhteessa BKT:hen, 8,9 prosenttiin vuoteen 2070 mennessä, mikä on kaksinkertainen lisäys verrattuna EU:n keskiarvoon. Pitkäaikaishoidon menot taas saattavat samana aikana kasvaa 1,6 prosentista 3,1 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Vuoden 2023 terveydenhuoltouudistuksella pyrittiin tehostamaan perusterveydenhuoltoa ja vähentämään sairaalahoidon tarvetta, mutta perusterveydenhuolto on edelleen alikehittynyttä, palveluissa esiintyy yhä päällekkäisyyksiä eikä menotavoitteita noudateta. Sääntelytoimenpiteet eivät ole tehokkaita eikä rahoitus- ja varainkäyttövastuita ole sovitettu yhteen, mikä myötävaikuttaa siihen, että alueilla ja sosiaalivakuutuksessa ylitetään vuotuiset menojen enimmäismäärät. Pitkäaikaishoidon viimeaikaiset uudistukset ovat parantaneet omaishoitajien työoloja ja heille annettavaa tukea, mutta ne eivät ole parantaneet julkistaloudellista kestävyyttä. Julkinen varainkäyttö keskittyy laitoshoitoon, vaikka kotihoito on monesti kustannustehokkaampaa. Elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sisältyy toimenpiteitä, joilla edistetään perusterveydenhuoltoa ja pannaan täytäntöön tavoitteellinen pitkäaikaishoidon ohjausjärjestelmä.

(22) Itävallan julkisen talouden kehykseen sisältyy monimutkainen järjestelmä, jossa tehdään hallintotasojen välisiä tulonsiirtoja liittovaltion ja alueellisten viranomaisten välillä, ja nämä tulonsiirrot heikentävät julkisen varainkäytön tehokkuutta. Verotuksellinen autonomia on vähäistä, joten osavaltiot tukeutuvat voimakkaasti yhteisiin tuloihin omien tulonlähteiden sijaan – vain pieni osa kaikista julkisista tuloista tuli vuonna 2024 alueellisen tason tulonlähteistä. Samaan aikaan keskeisten palvelujen, kuten terveydenhuollon, lastenhoidon ja julkisen liikenteen, rahoittaminen on osittain riippuvaista osavaltioiden ja kuntien menoista. Väestörakenteen muutos ja vihreä siirtymä lisäävät entisestään osavaltioihin ja kuntiin kohdistuvaa kustannuspainetta, eivätkä tulot niiden omista lähteistä ole yhteydessä menojen kehitykseen.

(23) Veropaletti nojaa edelleen vahvasti työtuloihin ja kulutukseen. Itävallalla oli vuonna 2023 EU:n neljänneksi korkein veroaste suhteessa BKT:hen, ja keskimääräinen työn verokiila oli huomattava (EU:n viidenneksi korkein vuonna 2024)[14]. Henkilökohtaisten tuloverojen veroluokat on vuodesta 2023 lähtien indeksoitu inflaatioon, mikä on estänyt verokiilaa kasvamasta entisestään veroprogression kiristymisen vuoksi. Useisiin veropaletissa oleviin pitkäaikaisiin rakenteellisiin haasteisiin ei kuitenkaan ole puututtu. Tarvittavan julkisen talouden liikkumavaran luomisessa ja verojärjestelmän kokonaisrakenteen parantamisessa voisi auttaa kasvua ja työllisyyttä tehokkaammin edistävän verotuksen parempi hyödyntäminen.

(24) Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), oikeudenmukaisen siirtymän rahaston (JTF) ja Euroopan sosiaalirahasto plussan (ESR+) tuki kanavoidaan koheesiopolitiikan ohjelmiin. Niiden toteuttaminen on Itävallassa nopeutunut. On tärkeää jatkaa toimia ohjelmien nopean toteuttamisen varmistamiseksi ja maksimoida samalla niiden käytännön vaikutus. Itävalta toteuttaa koheesiopolitiikan ohjelmissaan jo nyt toimia kilpailukyvyn ja kasvun edistämiseksi. Samalla Itävallalla on edelleen haasteita, jotka liittyvät muun muassa kilpailukykyyn, kohtuuhintaiseen asumiseen, osaamiseen ja

[14] OECD (2025), Taxing Wages 2025.

aktiiviseen osallisuuteen. Itävallan edellytetään osana asetuksen (EU) 2021/1060 18 artiklassa tarkoitettua koheesiopolitiikan rahastojen väliarviointia tarkastelevan kutakin ohjelmaa ottaen huomioon muun muassa haasteet, jotka on määritetty vuoden 2024 maakohtaisissa suosituksissa. Komissio 1 päivänä huhtikuuta 2025 hyväksymissä ehdotuksissa[15] määräaikaa, johon mennessä arviointi kunkin ohjelman väliarvioinnin tuloksista on toimitettava, lykätään 31 päivästä maaliskuuta 2025. Lisäksi siinä ehdotetaan joustoa, jolla ohjelmien toteuttamista voidaan nopeuttaa, ja kannustetaan jäsenvaltioita kohdentamaan koheesiopolitiikan varoja viiteen unionin strategiseen painopisteeseen, jotka ovat kilpailukyky strategisten teknologioiden alalla, puolustus, asuminen, vesiresilienssi ja energiasiirtymä.

(25) Euroopan strategisten teknologioiden kehysväline (STEP) tarjoaa mahdollisuuden investoida EU:n keskeisiin strategisiin painopisteisiin EU:n kilpailukykyä vahvistamalla. STEP-kehysvälineen rahoitus kanavoidaan 11:n olemassa olevan EU:n rahaston kautta. Jäsenvaltiot voivat ohjata rahoitusta myös InvestEU-ohjelmaan, jolla tuetaan painopistealojen investointeja. Itävalta voisi hyödyntää näitä aloitteita tukeakseen kriittisten teknologioiden, kuten puhtaiden ja resurssitehokkaiden teknologioiden, kehittämistä tai valmistusta.

(26) Niiden taloudellisten ja sosiaalisten haasteiden lisäksi, joihin elpymis- ja palautumissuunnitelmalla ja muilla EU:n varoilla vastataan, Itävallalla on edessään useita muitakin haasteita, jotka liittyvät sen julkisen talouden kestävyyteen, työmarkkinoihin, yritysdynamiikkaan ja kilpailukykyyn, sen jatkuvaan riippuvuuteen fossiilisista polttoaineista ja korkeisiin energian hintoihin.

(27) Vaikka erilaisia rahoitusvälineitä on saatavilla, riskirahoitus startup- ja scale-up-yrityksille on edelleen rajoittava tekijä. Paikalliset riski- ja kasvupääomamarkkinat ovat kehittyneet myönteisesti, ja riskipääoma nousi 0,08 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuosina 2021–2023. Kehitys ei kuitenkaan ole vielä riittävää. Riskipääomarahoituksen rajallisen saatavuus johtuu osittain siitä, että institutionaalisten sijoittajien, myös eläkerahastojen, osallistuminen on vähäistä. Vuotuiset pääomasijoitus- ja riskipääomarahastojen sijoitukset ovat jääneet 1 prosenttiin aikavälillä 2007–2023, mikä on huomattavasti vähemmän kuin johtavissa jäsenvaltioissa.

(28) Itävallan suhteellisen korkeat T&K-menot (3,26 % suhteessa BKT:hen vuonna 2023) ja vahva tiede- ja liiketoimintayhteistyö eivät muunnu tarpeeksi tehokkaasti markkinakelpoisiksi ratkaisuiksi ja yritysdynamiikaksi. Osaamisvaltaisissa palveluissa työskentelevien osuus oli 39,8 prosenttia, mikä on hieman EU:n vuoden 2022 keskiarvoa (40,8 %) alhaisempi. Maa on myös jäljessä EU:n innovatiivisimmista jäsenvaltioista korkean teknologian tuotteiden ja palvelujen viennistä saatavan kotimaisen lisäarvon tuottamisessa. Innovoinnille suunnattu julkinen tuki perustuu pääasiassa T&K-verokannustimiin ja keskittyy usein inkrementaaliseen innovointiin vakiintuneilla aloilla. Patentoinnin hiipuminen viime vuosikymmenen aikana ja jatkuvat suuret erot osavaltioiden T&K-menoissa rajoittavat Itävallan mahdollisuuksia hyödyntää kokonaisvaltaisesti innovoinnin tuomia taloudellisia etuja. Nykyisten tukijärjestelmien järjestelmällisempi tarkastelu voisi lisätä innovointijärjestelmän tehokkuutta.

[15] Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI asetusten (EU) 2021/1058 ja (EU) 2021/1056 muuttamisesta väliarvioinnin yhteydessä strategisiin haasteisiin vastaamiseksi toteutettavien erityistoimenpiteiden osalta, COM(2025) 123 final.

(29) Myös digitaaliteknologian käyttöönoton edistäminen yritystoiminnassa vahvistaisi kilpailukykyä. Vaikka pilvipalvelujen käyttöönotto on edistynyt ja 35,6 prosenttia yrityksistä käyttää pilviteknologiaa, Itävalta on jäljessä EU:n 38,9 prosentin keskiarvosta. Tällä osa-alueella on siis kasvun varaa. Haasteena on myös data-analytiikan hyödyntäminen: itävaltalaisista yrityksistä vain 23,9 prosenttia on ottanut käyttöön tällaista teknologiaa, mikä on huomattavasti alle EU:n 33,2 prosentin keskiarvon. Kohdennetut toimenpiteet – kuten taloudelliset kannustimet, pilvi- ja datainfrastruktuurin tukeminen ja investoinnit digitaalisiin taitoihin – voisivat nopeuttaa kehittyneiden teknologioiden käyttöönottoa merkittävästi erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä (pk-yritykset).

(30) Kilpailun puute tietyillä aloilla vaikuttaa itävaltaisiin kuluttajiin kielteisesti, sillä se nostaa hintoja. Kilpailua heikentäviä ja kuluttajahintoja nostavia tekijöitä ovat uusien kilpailijoiden markkinoille pääsyn esteet, alueelliset toimitusrajoitukset ja tiettyjen ammattien ja palveluntarjoajien liiallinen rajoittaminen sääntelyllä.

(31) Kuten kilpailukykykompassissa todetaan, kaikkien EU:n toimielinten kuten myös kansallisten ja paikallisten instituutioiden täytyy ponnistella sääntöjen yksinkertaistamiseksi ja hallinnollisten menettelyjen nopeuttamiseksi. Komissio on asettanut kunnianhimoisia tavoitteita hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi – taakkaa halutaan keventää kaikilta yrityksiltä vähintään 25 prosenttia ja pk-yrityksiltä vähintään 35 prosenttia – ja luonut näiden tavoitteiden saavuttamiseksi uusia välineitä, mukaan lukien EU:n lainsäädännön järjestelmällinen stressitestaus ja sidosryhmien vuoropuhelun tehostaminen. Myös Itävallan on ryhdyttävä toimiin tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Yrityksistä 51 prosenttia katsoo, että hallinnollisten menettelyjen monimutkaisuus on niille ongelma, kun ne harjoittavat liiketoimintaa Itävallassa[16]. Toinen keino parantaa kilpailukykyä onkin nopeuttaa lupamenettelyjä ja yksinkertaistaa hallintoa, erityisesti pk-yritysten osalta. Lupamenettelyt viivästyttävät teollisuushankkeita usein aiheettomasti – ne kestävät yleensä 22–23 kuukautta hakemuksen jättöpäivästä. Tähän vaikuttaa merkittävästi digitaalisten välineiden vähäinen käyttö, sillä viestintä perustuu edelleen paljolti fyysisten asiakirjojen toimittamiseen. Lupamenettelyjä voitaisiin nopeuttaa tuomalla saataville eri vaihtoehtoja, kuten mahdollisuus aloittaa valmistelevat rakennustyöt jo varhain, yksinkertaistamalla julkisia vastalauseita koskevia menettelyjä ja lykkäämällä muut kuin keskeiset asiakirjat menettelyn myöhempiin vaiheisiin. Itävallan hallinnollinen ja sääntelyrasite on kaiken kaikkiaan suuri, ja yritystoiminnan sääntelyä pidetään siellä investointien esteenä useammin kuin EU:ssa keskimäärin.

(32) Itävalta on edistynyt merkittävästi puhtaaseen energiaan siirtymisessä ja vahvistanut energiaturvallisuuttaan irtautumalla kokonaan Venäjältä tuotavasta kaasusta vuoden 2025 alkuun mennessä. Itävalta täyttää kuitenkin edelleen 65 prosenttia energiantarpeestaan tuonnilla, erityisesti tuontiöljyllä ja -kaasulla. Energian hinnat ovat nousseet merkittävästi, ja sähkön hinta suurkuluttajille oli vuonna 2023 EU:n seitsemänneksi korkein. Tämä vaikuttaa hintakilpailukykyyn erityisesti energiaintensiivisillä teollisuudenaloilla. Uusiutuvan energian käytön merkittävä lisääntyminen viime vuosina ja kunnianhimoiset vuoteen 2030 ulottuvat uusiutuvia energialähteitä koskevat tavoitteet edellyttävät nopeaa sähköverkon laajentamista ja parantamista sekä energiajärjestelmän joustavoittamista. Tämä edellyttää sekä lisäinvestointeja että nopeutta, jotta uusiutuvan energian lisätuotanto voidaan

[16] ”Businesses’ attitudes towards corruption in the EU”, Flash-eurobarometria koskeva raportti (huhtikuu 2024).

integroida järjestelmään. Verkon laajentamisen kustannuksista vastaavat verkon käyttäjät. Verkkomaksut nousivat tammikuussa 2025 keskimäärin 19 prosenttia muun muassa käynnissä olevien investointien rahoittamiseksi. Uusi sähkömarkkinalaki (ELWG) mahdollistaisi verkkotariffien uudistamisen, energiajärjestelmän joustavoittamisen tai kannustimet sähkön ostosopimusten käyttöön, mutta sitä koskeva työ ei ole edennyt. Tällä hetkellä uusiutuvan sähkön ostosopimuksia on Itävallassa käytössä vain vähän: niiden kautta on hankittu sähköä vain 0,1 gigawattia.

(33) Uusiutuvan energian osuus energian kokonaiskulutuksesta Itävallassa on suuri, 40,8 prosenttia, ja sen osuus on kasvussa. Kehitys uusiutuvan energian ja sen edellyttämän infrastruktuurin käyttöönoton nopeuttamiseksi edelleen on kuitenkin pysähtynyt. Monimutkaiset ja pitkät hallinnolliset menettelyt jarruttavat Itävallassa yhä varsinkin nettonollateknologian laajempaa käyttöönottoa.

(34) Itävallan ennustetaan saavuttavan päästövähennystavoitteensa, mutta vähähiilistäminen hidastui vuonna 2024 edellisvuoteen verrattuna. Päästöjen odotetaan vähentyneen vain 3,7 prosenttia, kun ne vuonna 2023 vähenivät 6,5 prosenttia. Itävallan teollisuus on energiaintensiivistä, ja sen vähähiilistäminen on edistynyt hitaasti. Monilla yrityksillä on ollut vaikeuksia selviytyä energian hintojen merkittävästä noususta, ja siksi energiatehokkuuden parantaminen on tärkeää paitsi päästöjen vähentämisen myös kilpailukyvyn parantamisen kannalta. Useimmilla aloilla on tapahtunut tässä suhteessa edistystä, mutta liikenneala on vähähiilistämisessä yhä jäljessä. Vuonna 2023 energian loppukulutus liikennealalla itse asiassa kasvoi 1 prosentin edellisvuoteen verrattuna. Tähän puuttumiseksi vuoden 2024 kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa esitetään lisätoimenpiteitä, joiden avulla Itävalta voi saavuttaa taakanjakotavoitteensa. Toimenpiteiden onnistuminen riippuu kuitenkin siitä, pannaanko ne täytäntöön päättäväisesti ja kokonaisuudessaan.

(35) Työn verotus ja sosiaaliturvamaksut Itävallassa kuuluvat EU:n korkeimpiin, ja ne haittaavat työpaikkojen luomista ja työmarkkinoille osallistumista. Viime vuosikymmenen aikana keskimääräiset todelliset viikoittaiset työtunnit henkilöä kohden laskivat 35,8 tunnista 33,6 tuntiin. Jo ennestään korkea osa-aikatyön osuus kasvoi muiden jäsenvaltioiden kehityssuunnasta poiketen 2 prosenttiyksikköä vuodesta 2019. Vuonna 2024 osa-aikatyön osuus oli 30,6 prosenttia eli edelleen lähes kaksinkertainen verrattuna EU:n keskiarvoon (17,1 %). Suuri työn verokiila heikentää kannustimia pidentää työaikoja, mikä pahentaa työvoimapulaa ja rajoittaa taloudellista potentiaalia.

(36) Osa-aikatyötä tekevien naisten osuus on EU:n korkeimpia. Tämä kertoo myös siitä, että naiset tekevät paljon palkatonta hoivatyötä ja että kohtuuhintaisen ja laadukkaan varhaiskasvatuksen saatavuus ja saavutettavuus ovat riittämättömällä tasolla. Vaikka varhaiskasvatuksen saatavuutta pyritään laajentamaan, viralliseen varhaiskasvatukseen osallistuvien alle 3-vuotiaiden osuus on edelleen selvästi alle EU:n keskiarvon. Lisäksi varhaiskasvatuspaikkojen saatavuudessa on alueellisia eroja, ja ala kärsii henkilöstöpulasta.

(37) Vaikka ikääntyneiden työntekijöiden (55–64-vuotiaat) työllisyysaste on noussut jatkuvasti viimeisen vuosikymmenen aikana ja nousi 58,8 prosenttiin vuonna 2024, se on edelleen selvästi alle EU:n keskiarvon, joka on 65,2 prosenttia. Ikääntyneillä työntekijöillä on vaikeuksia palata työmarkkinoille, mikä johtuu muun muassa heikoista digitaalisista taidoista ja ikääntyneihin työntekijöihin kohdistuvista ennakkoluuloista. Erityisen haavoittuvassa asemassa ovat matalasti koulutetut henkilöt, jotka ovat suorittaneet vain pakollisen kouluopetuksen, ja Itävallan

työttömistä heidän osuutensa on suurin. Vastaavasti maahanmuuttajataustaisilla henkilöillä ja henkilöillä, joiden sosioekonomiset lähtökohdat ovat heikommat, on heikommat työmarkkinatulokset, ja he kohtaavat erityisiä esteitä työmarkkinoille pääsyssä. Tilannetta vaikeuttavat riittämättömään kielitaitoon ja rajalliseen tutkintojen tunnustamiseen liittyvät haasteet.

(38) OECD:n kansainvälisen oppimistulosten arviointiohjelman (PISA) vuoden 2022 tutkimuksen mukaan puutteet perustaitojen hankkimisessa ovat lisääntyneet erityisesti maahanmuuttajataustaisilla, sosioekonomisesti heikommista lähtökohdista tulevilla ja ulkomailla syntyneillä oppilailla. Yhä useampi maahanmuuttajataustainen ja/tai sosioekonomisesti heikommista lähtökohdista tuleva oppilas aloittaa koulun ilman riittävää kielitaitoa, mikä asettaa haasteita opettajille. Koulutustulosten parantamista vaikeuttaa myös opettajapula. Lisäksi koululaisten perustaitojen heikentyminen näkyy vielä aikuisiälläkin, erityisesti maahanmuuttajataustaisilla ja/tai sosioekonomisesti heikommista lähtökohdista tulevilla. Vaikka Itävalta jatkaa monien uudistusten toteuttamista koulutusjärjestelmänsä suorituskyvyn parantamiseksi, perus- ja STEM-taitojen kehittämisen vahvistaminen kaikissa vaiheissa lasten opetuksesta aikuiskoulutukseen on osaamisvajeen korjaamisessa avainasemassa.

(39) Koulutettujen työntekijöiden puute on edelleen Itävallan kasvupotentiaalin pullonkaula. Yrityksistä 72 prosenttia pitää tätä merkittävänä investointien esteenä[17]. Erityisesti vihreiden taitojen puute haittaa vihreän siirtymän kannalta keskeisten alojen kilpailukykyä ja uhkaa viivästyttää Itävallan ilmastotavoitteiden saavuttamista. Tällä hetkellä Itävallalla ei myöskään ole nimenomaista strategiaa hiili-intensiivisillä teollisuudenaloilla odotettavissa olevien työpaikkojen menetysten korvaamiseksi maan siirtyessä kohti nettonollataloutta. Nykyisiä täydennyskoulutusohjelmia tehostamalla voitaisiin saada hyödynnettävissä olevaa työvoimaa käyttöön ja edistää Itävallan nettonollateollisuutta. Jotta varmistetaan vihreän siirtymän laaja julkinen tuki, on erityisen tärkeää tarjota kohdennettua tukea sellaisissa ammateissa ja sellaisilla alueilla toimiville henkilöille, joihin laajamittaiset hiilidioksidipäästöjen vähennystoimet voivat vaikuttaa kielteisesti.

(40) Koska euroalueen jäsenvaltioiden taloudet ovat tiiviisti yhteydessä toisiinsa ja koska ne myötävaikuttavat yhdessä talous- ja rahaliiton toimintaan, neuvosto suositti vuonna 2025, että euroalueen jäsenvaltiot toteuttavat – myös elpymis- ja palautumissuunnitelmiensa kautta – toimia vuonna 2025 annetun, euroalueen talouspolitiikkaa koskevan suosituksen noudattamiseksi. Suositukset (2), (3) ja (5) auttavat Itävaltaa noudattamaan vuoden 2025 suositusasiakirjassa euroalueelle annettua ensimmäistä suositusta, joka koskee kilpailukykyä, suositukset (1), (4) ja (5) auttavat noudattamaan toista suositusta, joka koskee resilienssiä, ja suositus (1) kolmatta suositusta, joka koskee makrotaloudellista ja rahoitusvakautta,

SUOSITTAA, että Itävalta toteuttaa vuosina 2025 ja 2026 toimia, joilla se

1. kasvattaa kokonaispuolustusmenoja ja puolustusvalmiutta 6 päivänä maaliskuuta 2025 annettuja Eurooppa-neuvoston päätelmiä noudattaen; pitäytyy neuvoston [päivämäärä] suosittamissa nettomenojen enimmäiskasvuprosenteissa; toteuttaa neuvoston [päivämäärä] suosittaman pidennetyn sopeutuskauden perustana olevan uudistusten ja investointien kokonaisuuden; toteuttaa päättäväisiä toimia julkisen talouden kestävyyden turvaamiseksi, myös parantamalla terveydenhuolto-, pitkäaikaishoito- ja eläkejärjestelmien julkistaloudellista kestävyyttä muun muassa

[17] EIB Investment Survey 2024 Country Overview: Austria, s. 17.

virtaviivaistamalla alikäytettyä sairaalainfrastruktuuria, parantamalla terveydenhuollon ja pitkäaikaishoidon kustannustehokkuutta, tiukentamalla menojen valvontaa ja nostamalla merkittävästi todellista eläkkeellesiirtymisikää; yksinkertaistaa ja järkeistää eri hallintotasojen välisiä rahoitussuhteita ja -vastuita ja varmistaa, että rahoitus- ja varainkäyttövastuut sovitetaan selkeästi yhteen; parantaa veropalettia työn suuren verokiilan kaventamiseksi ja osallistavan ja kestävän kasvun tukemiseksi haastavassa finanssipoliittisessa ympäristössä;

2. takaa elpymis- ja palautumissuunnitelman ja siihen kuuluvan REPowerEU-luvun tuloksellisen toteuttamisen ottaen huomioon määräajat, joita uudistuksiin ja investointeihin sovelletaan asetuksen (EU) 2021/241 nojalla, jotta ne saadaan ajoissa päätökseen; nopeuttaa koheesiopolitiikan ohjelmien (EAKR, JTF, ESF+) toteuttamista hyödyntäen tarvittaessa väliarvioinnin tarjoamia mahdollisuuksia; parantaakseen kilpailukykyä hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla EU:n välineitä, InvestEU-ohjelman ja Euroopan strategisten teknologioiden kehysvälineen tarjoamat mahdollisuudet mukaan lukien;

3. edistää yritysdynamiikkaa sekä nuorten yritysten perustamista ja kasvua muun muassa parantamalla riski- ja kasvupääoman saatavuutta ja poistamalla esteitä, jotka hankaloittavat institutionaalisten sijoittajien investointeja oman pääoman ehtoisiin instrumentteihin; parantaa suurten T&K-investointimäärien muuntamista markkinakelpoisiksi ratkaisuiksi ja lisää (edistyneiden) digitaaliteknologioiden käyttöä yrityksissä; yksinkertaistaa sääntelyä, keventää erityisesti pk-yritysten hallinnollista taakkaa, nopeuttaa lupamenettelyjä ja vahvistaa kilpailua hintojen alentamiseksi;

4. torjuu korkeita energiakustannuksia muun muassa sähkölain uudistuksella, parantamalla energiajärjestelmän joustavuutta ja kannustamalla sähkön ostosopimuksiin; vähentää yleistä riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja nopeuttaa uusiutuvan energian ja tarvittavan infrastruktuurin käyttöönottoa erityisesti yksinkertaistamalla lupamenettelyjä ja ottamalla käyttöön erityisiä nopean kehittämisen alueita; vähentää edelleen päästöjä erityisesti liikennealalla ja edistämällä teollisuuden vähähiilistämistä; parantaa energiatehokkuutta;

5. luo kannustimia, joilla lisätään tehtyjen työtuntien kokonaismäärää ja naisten kokoaikaista osallistumista työmarkkinoille muun muassa lisäämällä laadukkaita lastenhoitopalveluja ja parantamalla niiden saatavuutta; parantaa iäkkäämpien työntekijöiden ja muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, kuten matalan osaamistason työnhakijoiden ja maahanmuuttajataustaisten henkilöiden, työmarkkinatuloksia ja parantaa perustaitojen tasoa varhaisesta iästä alkaen, erityisesti koulutasolla; lisää panostusta politiikkatoimiin, joiden tarkoituksena on vihreän siirtymän edellyttämien taitojen ja osaamisen tuottaminen ja hankkiminen.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja